ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΣΥΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 13ης Μαΐου 1986

σχετικά με την καθιέρωση προνομίου για τις απαιτήσεις λόγω των εισφορών στην παραγωγή άνθρακα και χάλυβα

(86/198/ΕΚΑΧ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας Άνθρακα και Χάλυβα, και ιδίως τα άρθρα 49 και 50,

Έχοντας ζητήσει τη γνώμη του Συμβουλίου [1],

Έχοντας υπόψη τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου [2],

Εκτιμώντας:

ότι η εξουσία επιβολής των εισφορών επί της παραγωγής άνθρακα και χάλυβα και καθορισμού των όρων επιβολής και είσπραξης των εν λόγω εισφορών, που παρέχεται στην Ανώτατη Αρχή από τα άρθρα 49 και 50 της συνθήκης, περιλαμβάνει την εξουσία λήψης όλων των μέτρων που επιτρέπουν να εξασφαλισθεί η είσπραξη των εισφορών, μεταξύ άλλων, και σε περίπτωση αφερρεγγυότητας του φορολογουμένου·

ότι το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων επεσήμανε, με την απόφασή του της 17ης Μαΐου 1983 στην υπόθεση 168/82 [3], τον φορολογικό χαρακτήρα της εξουσίας που αναγνωρίζεται κατ' αυτό τον τρόπο στην Ανώτατη Αρχή, προκειμένου να δοθεί σ' αυτήν η δυνατότητα να εκπληρώσει, στις καλύτερες δυνατές συνθήκες, την αποστολή που της ανατίθεται από τη συνθήκη·

ότι σε όλα τα κράτη μέλη, εκτός της Δανίας, οι φορολογικές απαιτήσεις του δημοσίου διαθέτουν προνόμιο στις διαδικασίες εκτέλεσης όπου υπάρχουν περισσότεροι πιστωτές· ότι για να εξασφαλισθεί η πραγματική είσπραξη των εισφορών, οι οποίες αποτελούν το κύριο έσοδο της ΕΚΑΧ, υπό όρους ισοδύναμους με εκείνους που ισχύουν για τις φορολογικές απαιτήσεις των κρατών μελών, πρέπει να παραχωρηθεί στις απαιτήσεις των εισφορών το ίδιο προνόμιο·

ότι η ύπαρξη, σε ορισμένα κράτη μέλη, πολλών τάξεων φορολογικών προνομίων επιβάλει την επιλογή, μεταξύ των διαφόρων εθνικών φόρων, εκείνου με τον οποίο θα εξομοιωθούν οι εισφορές ΕΚΑΧ· ότι θεωρείται σκόπιμη η αναφορά σε φόρο κοινό για όλα τα κράτη μέλη, ώστε η αναφορά αυτή να έχει την ίδια σημασία σε όλες τις εθνικές νομοθεσίες· ότι ο φόρος επί της προστιθέμενης αξίας πληροί την προϋπόθεση αυτή·

ότι θεωρείται αναγκαίο το προνόμιο των εισφορών ΕΚΑΧ να έχει επαρκή διάρκεια και να είναι ομοιόμορφο στην Κοινότητα, προκειμένου να έχει η τελευταία τη δυνατότητα να ασκεί το προνόμιο αυτό με την ίδια αποτελεσματικότητα σε όλα τα κράτη μέλη·

ότι οι προσαυξήσεις καθυστέρησης που προβλέπονται στο άρθρο 50 παράγραφος 3 της συνθήκης και το άρθρο 6 της απόφασης αριθ. 3152 της Ανώτατης Αρχής [4], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την απόφαση αριθ. 3614/85 ΕΚΑΧ [5], αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της φορολογικής απαίτησης της ΕΚΑΧ·

ότι η Κοινότητα πρέπει να έχει τη δυνατότητα να ασκήσει το εν λόγω προνόμιο στις διαδικασίες όπου υπάρχουν περισσότεροι πιστωτές και διεξάγονται ακόμα κατά την ημερομηνία θέσης σε εφαρμογή της παρούσας σύστασης, προκειμένου να εξασφαλισθεί η περισσότερο εκτεταμένη είσπραξη των απαιτήσεων που γεννήθηκαν από την επιβολή των εισφορών στα χρόνια πριν από την θέσπιση της σύστασης· ότι πρέπει, συνεπώς, τα κράτη μέλη να διασφαλίσουν, με κατάλληλες μεταβατικές διατάξεις, τη δέουσα έννομη προστασία των δικαιωμάτων των άλλων δανειστών της επιχείρησης που οφείλει τις εισφορές, ιδίως όσον αφορά τα ένδικα μέσα κατά της κατάταξης των πιστώσεων, που έλαβε χώρα μετά την θέση σε εφαρμογή της παρούσας σύστασης·

ότι, βάσει του άρθρου 50 παράγραφος 2 της συνθήκης, οι όροι επιβολής και είσπραξης των εισφορών καθορίζονται με γενική απόφαση της Ανώτατης Αρχής, η οποία λαμβάνεται κατόπιν διαβουλεύσεως με το Συμβούλιο· ότι, βάσει του άρθρου 14 τελευταίο εδάφιο της συνθήκης, όταν η Ανώτατη Αρχή έχει εξουσία να λάβει απόφαση, μπορεί να περιορισθεί στη διατύπωση σύστασης· ότι το νομικό αυτό μέτρο φαίνεται ως το πλέον κατάλληλο για τη μέθοδο που επιλέχτηκε και η οποία συνίσταται στην επέκταση στις εισφορές ΕΚΑΧ της μεταχείρισης που εφαρμόζεται στην έννομη τάξη κάθε κράτους μέλους για τις φορολογικές του απαιτήσεις,

---

([1]) ΕΕ αριθ. C 65 της 20. 9. 1986, σ. 5.
([2]) ΕΕ αριθ. C 229 της 9. 9. 1985, σ. 10.
([3]) Συλλογή ΔΕΚ 1983, σ. 1681.
([4]) ΕΕ ΕΚΑΧ αριθ. 1 της 30. 12. 1952, σ. 4.
([5]) ΕΕ αριθ. L 344 της 21. 12. 1985, σ. 37.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΣΥΣΤΑΣΗ:

Άρθρο 1

Τα κράτη μέλη τα οποία παρέχουν στις φορολογικές απαιτήσεις του δημοσίου το προνόμιο το οποίο καλύπτει ολόκληρη ή μέρος της περιουσίας του υπόχρεου παρέχουν το ίδιο προνόμιο στις απαιτήσεις οι οποίες γεννήθηκαν από την επιβολή των εισφορών που αναφέρονται στα άρθρα 49 και 50 της συνθήκης σε όλες τις περιπτώσεις ύπαρξης περισσότερων πιστωτών όπως προβλέπεται από τις εθνικές τους νομοθεσίες.

Άρθρο 2

Τα κράτη μέλη στα οποία οι φορολογικές απαιτήσεις του δημοσίου διαθέτουν προνόμια, γενικά ή ειδικά, διαφορετικής τάξης ανάλογα με τους διάφορους φόρους, παρέχουν στις απαιτήσεις οι οποίες γεννήθηκαν από την επιβολή των εισφορών ΕΚΑΧ προνόμιο, γενικό ή ειδικό, της ίδιας τάξης με εκείνο που προβλέπει η νομοθεσία καθενός από τα κράτη αυτά στις απαιτήσεις βάσει του φόρου προστιθέμενης αξίας.

Άρθρο 3

Το προνόμιο που αναφέρεται στα άρθρα 1 και 2 εξακολουθεί να υπάρχει όσο χρονικό διάστημα δεν παραγράφονται οι απαιτήσεις βάσει των εισφορών.

Το προνόμιο καλύπτει το ποσό που οφείλεται λόγω εισφοράς, μαζί με τις προσαυξήσεις καθυστέρησης που προβλέπονται στο άρθρο 50 παράγραφος 3 της συνθήκης και το άρθρο της απόφασης αριθ. 3/52 της Ανώτατης Αρχής.

Άρθρο 4

Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθούν με την παρούσα σύσταση το αργότερο την 1η Ιανουαρίου 1988. Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή.

Τα κράτη μέλη ορίζουν ότι οι εν λόγω διατάξεις εφαρμόζονται στις διαδικασίες είσπραξης οι οποίες διεξάγονται κατά την ημερομηνία θέσης σε εφαρμογή της παρούσας σύστασης, διασφαλίζοντας, με κατάλληλες μεταβατικές διατάξεις, τη δέουσα έννομη προστασία των δικαιωμάτων των άλλων δανειστών της υπόχρεου επιχείρησης.

Άρθρο 5

Η παρούσα σύσταση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 13 Μαΐου 1986.

Για την Επιτροπή

Ο Πρόεδρος

Jacques DELORS